

Nr 143.

Av herrar Lövgren och Lindberg i Umeå, angående viss ändring i grunderna för erhållande av lån ur studielånefonden.

Sedan år 1918 har riksdagen årligen anvisat medel till lån för underlättande av studiemöjligheterna för begåvade, fattiga lärjungar vid offentliga läroanstalter av olika slag och sedan år 1920 finnes inrättad en fond för räntefria studielån, som från och med budgetåret 1932/1933 benämnes »studielånefonden». Låneansökningar till denna fond handläggas av en därtill särskilt utsedd nämnd. Till fonden hava under åren 1918—1932 anslagits sammanlagt 3,381,000 kronor och medelsbehovet för nästa budgetår beräknas till 300,000 kronor.

Låneansökningarnas antal har under senare år uppgått till drygt ett tusental, men av dessa ha endast en bråkdel kunnat beviljas. En närmare granskning av låneansökningarna skulle utan tvivel ge vid handen att det stora flertalet av dem som få avslag på sina ansökningar icke äro i stort bättre ställning i ekonomiskt hänseende än de som ha turen att erhålla dessa räntefria lån. Detta synes oss innebära en orättvisa, därför att dessa som erhålla avslag på sina framställningar likväl i regel fortsätta sina studier, men, märk väl: De få i allmänhet betala både 6 och 7 procents ränta på de lån varmed de finansiera sina studier. Det förefaller undertecknade som om det skulle vara riktigare att ställa ett större belopp till fondens förfogande, så att ett tre eller fyra gånger så stort antal låneansökningar kunde beviljas, men i stället kräva att en måttlig räntesats av exempelvis 4 procent skulle betalas från och med femte året eller tidigare i de fall då den studerande hade erhållit anställning.

Utan att i och för sig vara någon kvalifikation verka dock dessa räntefria studielån som en sådan och detta medför, att den *begåvade* studerande som *icke* erhållit lån och som följaktligen betalar minst sex procents ränta på sina lån också får stå tillbaka för den, kanske, *mindre begåvade* studerande som haft turen att komma i åtnjutande av ett räntefritt studielån.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om utredning och förslag till nästa års riksdag om sådan ändring av grunderna för erhållande av lån ur »studielånefonden» att dess medel bleve tillräckliga för ett större antal sökande än vad nu är fallet utan att statsverkets kostnader för densamma likväl ökades.

Stockholm den 20 januari 1933.

O. W. Lövgren.

Elof Lindberg.